

M A G Y A R K U R I R.

Indült Bécsből, Kedden, Május' 8-dikán, 1827.

Görög Tudósítások.

A' Görög tengeri ragadozók olly kegyetlenül folytatják a' ragadozást, hogy a' régi Flibustierek se külömben. Az April. 26-dikán kijött Triesti Observátorben borzasztó módon irattatik-le — Gróf Goesz nevű: Austriai kereskedő hajónak története, Vanello Agostino Notale Kapitánynak vezérlése alatt. Ezen hajó Mártzius' 26-dikán reggel evezett ki Módonból. Két napi evezés után, 28-dikban déltájban egy Görög ragadozó hajót látott Cerigottó táján olálkodni 's olly fordulásokat tenni, mellyek által kimutatta, hogy az Austriai Briggnek útját el akarja állani. Nem soká egy más hajó is tünt szemibe, a' melly hasonlóképpen Görög tengeri ragadozó hajónak látszott lenni. Az Austriai Kapitány tehát, hogy két tűz közzé ne akadjon, más erányt adott hajójának 's Cerigó szigetének Sz. Miklos nevű kikötő helye felé kezdett evezni. A' ragadozó azonban nagyon közelgetett feléje; melyre nézve Kapitány Vanello, hogy a' ragadozóra rá ijesszen, egy ágyut süttetett ki réá: a' ragadozó ellenben két, kártátsal töltött ágyulövésekkel felelt, 's mind tsak úgy nyomult a' mi hajónknak hátulja mellett előre, hogy ez tsak egy ágyúval erányozhasson és löhessen réá, mikor az ellenség két ágyúból lőtt réá. Vanelló fordítást akart tétetni hajóján, hanem míg e' történt, éppen melléje érkezett a' tolvaj hajó. Már most nem volt egyebet mit tenni,

hanem puskára kapni 's abból tüzelni az ellenségre; hanem minthogy ezek többen voltak, tehát a' tüzelést is jobban győzték 's a'-közben felhágtak a' Brigg' hátuljára. Négy embereink sebet kaptak. —

„Kapitány Vanello látván, hogy nints mód a' megmenekedésre, parantsolta embereinek, hogy menjenek-le a' hajó üregébe: hanem a' Kormányos egy kevésé elkésvén, ezt a' tolvajok agyon lötték. A' Kapitány' testvére is terhessen megsebesedett. Már most a' hajó fedelét egészen el lepték a' tolvajok 's a' hajó üregébe is bérontván, mind össze akarták vagdalni az ott lévő embereket azon öt emberekért, kiket ezek, a' tolvajok közzül előbb megölték vala; hanem ezt még se tselekedték. Most már a' prédálás következett. A' tolvaj Kapitány, 25 embereket hagyván hátra az Austriai hajón, annak kipredálására maga elevezett Kándia felé. Előbb három zsatskókra találtak a' tolvajok, mellyekben 12,000 Conventziós forintok voltak aranyban és ezüstben, mellyek Olaj-vásárlásra voltak szánva. Azután minden ládáknak költsaitkat elé kívánták 's a' ládákat felnyitván, a' Kapitány' ládájából elvettek 350 Conventziós forintokat és két, arany lántzos és arany petsétes órát. Azután minden szekrényeket 's egyéb motyókat összefitatván, mindenikből elvették, a' mi nekik tetszett. A' Kapitány' ötse' ládájából is kivettek 300 Piastereket. —

„Mind ezek után ők is eleveztek a' kipredált Briggel Kándia felé, hova az ő Kapitánnyok elevezett vala. A' következett

napon, 29-dikben, szörnyű barbarusságot követtek-el a' tolvajok. Előbb az embereket mind rendre páztázták. Azután a' Kapitány' nyakába köteletvetvén 's torkához egy kést tartván, azzal fenyegették, hogy tüstént megölik, ha meg nem mondja, hogy a' többi pénz hol van. A' Kapitány betsületire erőssítette, hogy nintsen semmi több betses portéka a' hajón, hanem a' Flibustierek ezzel meg nem elégedvén, egy ifjú hajós inast levittek a' hajó üregibe, 's ott azzal fenyegetvén, hogy mindjárt megölik, ha meg nem mondja hol a' pénz, az ifjú megijedett 's megvallotta, hogy a' hajó fenekén a' porondal töltött zsákok között van még eldugva egy nagy pénzes zsatskó. Hogyan tudhatta ezt a' ifjú, nem tudják; elég, hogy a' tolvajok erre is rá akadván, ismét halállal fenyegették, ha meg nem vallja a' több pénzt is minden egyéb kintsekkel együtt; 's végre kijött, hogy még egy nagy pénzes zsatskó van a' porondos zsákok között; 's így osztán életben hagyták a' szerentsétlent, minekutánna 30,000 forintokat C.pénzben elragadoztak a' hajóról, melly summával 's egyéb zsákmánnyal a' Brigghez tartozó tsajkákat megterhelvén, a' Brigget magát elbotsátották 's magok a' zsákmánnyal Kándiára Karabuzsához eveztek, melly ezen tengeri tolvajoknak egy igen nevezetes és bátorságos fészke. A' Brigg pedig S y r a szigetéhez ezevén, az Austriai Csász. Kir. Vice-Consulnál minden szerentsétlenségeit esküvés mellett béjelentette. Beszéli szegény, hogy melly nagyon megrettent, kivált mikor a' kötelet másodikszor a' nyakába vetették volt."

Több illy szerentsétlenségeket is beszéll elé a' Triesti ujság, mellyek mind mostanság fordultak elé, 's nyilván mutatják, hogy melly szörnyű veszedelmeknek legyen most az Európai nemzetek' kereskedése a' Görög Archipelaguson kitéttetve a' miatt, hogy a' Porta ezen nemzettel

semmi féle békességre nem akar botsátkozni.

P o r t u g a l l i a.

Lisbonából ezeket közli a' Párisi Csillag Április 11-dik napjáról: — „

„Anglus Generális Klinton egész Portugalliát bójárván, a' nevezetesebb várakat mind megnézegette. —

„Úgy látszik, hogy a' Portugallus hátszélek mellett tanyázó Spanyol sergek' száma, naponként nevedik, 's megjegyzésre méltó dolognak tartatik, hogy ezen sergek jól meg vagynak ruházva és jól fegyverkezve. —

„Gróf Villa-Flor az Északi Portugallus ármádának fő vezérévé neveztetett. —

„Ángliából újabban 300 emberek szállottak-ki Portugalliába, de a' kik tsak a' már ott lévő Osztályhoz tartozó tsapatoknak kipótoltatássokra tartoznak. —

„A' Portugallus Országlószék nem akarván a' Doktor Abrantes által a' Brasiliai Császártól hozatott parantsolatok közül némellyeket végre hajtani, a' Lisbonában lévő Brasiliai Követségi Ágens Aguiar úr Protestatziót adott-bé az Országlószékhez ezen tselekedetért. A' Császárnak azon rendelései, vagy Dekretomai közzé, mellyeket nem akartak végre hajtani, tartozik egyebek között, hogy a' nevezett Doktort, és a' Cortesek' országlása alatt volt Ministert 's mostani Képviselet Ferreirát, 's így szintén a' Követek' kamarájának mostani Elölülőjét Püspök San-Luiz-de-Franciskót, a' ki 1820-ban az Oporói Juntának tagja volt, nevezze az Országlószék Státustanátsosokká. A' Ministériumot, melynek tagjai között különben is egyenetlenkedés uralkodik, nagy bizontalankodások közzé helyheztette ezen Protestálás, és sok tanátskozásokra szolgáltatott alkalmatosságot.

Francia Ország.

A' Párisi Ujságoknak legujabb darabjaikban illy nevezetes dolgokat találunk:

A' Monitör e'képpen írt Ápril. 27-dikén: „A' Király e'képpen szollott Ápril. 16-dikán Oudinot Marschallhoz (a' Párisi Nemzeti-Örző-sereg' Fő Kapitányához) „Ő Felsége ezen hűséges Nemzeti serget „maga mellett közélről akarván szemlél- „ni, rendeli, hogy a' Thuilleriában mus- „trára jelenjen-meg.“ Ő Felségének ezen akarata katonai parantsolat által is kihirdettetett. A' tegnapi Constitutionel pedig a' legjobb Királynak ezen bizodalmas nyilatkoztatását, az ő tegnapi levelében megmérgecsíteni akarván, azt írta, hogy a' Thuilleriába való bémenetekhez strázsák állittatnának, holott inkább megparantsolta ő K. Felsége tegnap, hogy a' Párisi Nemzeti katonaságnak nagy számára nézve annak mustratartása a' Márs mezején menjen véghez, hogy a' lakosok is jelen lehessenek, kiknek tetszeni fog.“ —

„A' Rendelések úgy valának kiadattatva, hogy ezen mustra Ápr. 29 dikén tartassék; hogy a' sergek 1. órára gyűljenek ki a' nevezett mezőre, 's ott annyi linéát formáljanak, a' mennyit a' helynek kiterjedéséhez képpeszt formálhatnak; hogy a' 13 Légiók a' két Fő Kommandánsok alatt két részre oszoljanak, 's mindenik alá 6 Légiók tartozzanak; 's a' 13-dik, Lovas Légió, a' maga Oberstere alatt álljon ki különösen, etc. etc. — (Itt továbbá a' van leírattatva, hogy a' sergek mimódon vezérlődjenek-el a' Király előtt, mindenik a' maga Oberstere által, 's mi módon vezérlődjenek ismét vissza a' magok helyeikre).

Véghez menvén ezen fényes mustratartás Ápril. 29-dikén, mindjárt a' következt napon, 30-dikban, illy Királyi Ordonánczot hirdetett ki, az előbbeni napról, 29-dikről dátáltatva, ugyan a' Monitör: — „

„Károly, Isten' kegyelméből Frantzia Országnak és Navarrának Királya. A' mi Belső Ministerünknek Feladására rendeltük és rendeljük, a' mi következik: — „

„1-ső Czikkely. A' Párisi Nemzeti Örzősereg el van botsáttatva.

„2-dik Czikkely. Belső Ministerünkre bizattatik, hogy ezen Rendelésünket végre hajtsa.

„Költ a' mi kastélyunkban a' Thuilleriában, Április 29-dik napján, a' Megtartásnak 1827-dik, 's a' mi Országlásunknak harmadik esztendejében. — „Károly. — A' Király' parantsolatjára: K o r b i e r, a' Belső Minister.

Mitsoda okok által indittatott a' Király arra, hogy illy kemény eszközöz nyuljon, erről e'képpen írták Párisból Április 30-dikán: — „

„A' mai Monitörben közönségessé tetett Királyi Ordonáncz, melly által a' Párisi Nemzeti Örző-sereg elabsittatott (egyszerre elbotsáttatott), azon rossz indulatnak következésében történt, mellyet ezen sereg a' Márs-mezején tegnap tartatott mustrának alkalmazásával kinyilatkoztatott. Minden katonai fenyítéssel 's azon meghatározott rendelésekkel, mellyeket a' Tisztek ezen sergek elejibe adtak vala, ellenkezőleg, 's annak majd minden linéájiban ezen kiáltáson kívül: Éljen a' Király! lázzasztó kiáltozások is hallattattak. Az egyik Légió annyira üzte a' fenyítéktartás ellen való engedetlenséget, hogy a' Fő Minister (Gróf Villelè) palotája mellett való elmenetekor annak ablakai alatt is lázzasztó kiáltozásra mérészlett fokadni. Még künn a' Márs-mezején történt, hogy a' Király egy Batalionnak homloka előtt lovagolván-el, egy Betsület-légiója béli Kereszttest, ki tulajdon a' Király' jelenlétében mérészlett lázzasztó szavakra fokadni,

a' katonák' sorából kiállítván, őtet tüstént meg fosztatta tisztségétől. A' nép pedig valamint künn a' Márs'-mezején úgy az utzákon is szeretetnek és tiszteletnek kiáltozásával fogadta a' Királyt.

„Párisban ma reggel egész tsendesség volt 's minden tekintetek azt mutatták, hogy a' Nemzeti Örző sereggel annak törvénytelen magaviselete miatt elé fordult történetekre, a' melly törvénytelenkedés még a' Liberális Iróktól is hibáztatik, nem fog a' tsendesség a' fő városban megzavartatni.

Német Ország.

Lipsia. — Özvegy Bavariai Királyné ő Felsége ezen várost, hol Királyi Princzaszszony-léányaival együtt Aprilisnek 19-dike-olta tartózkodni méltóztatott, ugyan azon hónapnak 26 dikán elhagyta. Ő Felségével egyszer'smind útoztak el innét azon minap megnevezett Fő Uraságok is, a' kik ezen alkalmatossággal Lipsiába megjelentek vala, 's a' kik közzé tartoztak Szachsen-Weimári ő Nagyherczegsége 's a' Braunschweigi és Braunschweig-Ölsi Herczegek is.

B é c s.

Császárné és Királyné ő Felségének mint a' Fő Nemesi Csillag Keresztes Rend' legfőbb Oltalmazó Aszszonyának Felséges rendeléséből, folyó Május hónapnak 3-dikán mint a' Keresztfeltaláltatásának napján, nagy Misével és a' szokott áldozatnak letételével tartatott az Udvari-Burg-Plébániai templomában a' Rendnek innepe, mellyen Császárné és Királyné ő Felségével és Sofia Császári Fő Herczegaszszonyal egyetemben a' Rendnek minden itt lévő Fő-aszszony tagjai jelen valának.

Itt B é t s b e n senki semmit nem halott 's nem látott azon Török mustrakatonáról, kiről a' Párisi Németh ujság azt írja, hogy őtet a' Török Császár extra azért küldötte volna ide, hogy lássák a' Császári Udvar, a' Cs. K. Generálisok és Ministerek, millyen forma-ruhás katonáji legyenek most a' Fényes Portának. Azt is írja a' nevezett ujság, hogy mikor az utzákon elindul ezen mustrakatona, két százként kísérik a' varga és egyéb mesteremberek' inasaik, 's hogy az ő turbánhoz hasonló csákJója a' kopasz koponyáján, 's az ő szükön szabott formaruhája, bő pantalonja, nagyon tréfás formát adnak neki. Ezen katonát Török Kapitánynak mondja lenni a' Párisi ujság. — Párisban is nagy fogatkozásnak kell lenni ujságok' dolgában, hogy illy költeményekre kell az Ujságíróknak folyamodni.

Szakszoniai Király ő Felsége, Május' 2-dikára virradó éjjel hirtelen rosszszúl kezdett vala lenni, úgy hogy nagy félelmet okozott egészségének változása, hanem, hogy ismét jobbra fordult állapota, mutatja az itt következő Orvosi-jelentés, mellyet 3-dikban reggeli 9 órakor adtak ki: — „Király ő Felségének a' múlt éjjel több órákig tartó tsendes álma vala; 's a' hideglelése gyengülvén, ma szemlätomást jobban érzi magát.“

A' pénzfolyamat Május' 5-dikén: közép ár;

A' Státus' 5 p. Centes Obligátzióji	90 7/8
Az 1820-béli sorsosok,	138 1/2
Az 1821-béli hasonlók,	122 1/8
Béts városa 2 1/2 p. Centos Bankó Obligátzióji, 45 3/4 forint. keltek, mind C. ben.	
A' Bankó Aktziák keltek 1107 3/5 forinton.	
Conv. Pénzben.	

A pénzfolyamat Május' 7-dikén :

közép ár,

A' Státus' 5 p. Centes Obligátzióji 90 1/16

Az 1820-béli sorsosok ,

Az 1821-béli hasonlók, 121 1/2

Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 45 5/8 forint. keltek, mind C. ben.

A' Bankó Aktziák keltek 1083 7/10 forinton. Conv. Pénzben.

Igazítások. — A' 36-dik számú Kurírban a' 283-dik lapon első hasábon, az 1-ső és 2-dik sorban czálzással helyett czélzással — úgy alább, alólról felfelé számlálván a' 14-dik sorban, feloldozni helyett, feláldozni, olvastassanak.

Magyar Ország.

P o s o n y Május 4-dikén: — „

„Azon vetekedések, mellyek a' két Táblák között a' 11-dikben leadatott Felséges Resolútióra a' Praeferentiálékat illető tekintetben adandó Felírásra nézve, minekutánna a' 30-dikban tartatott 218-dik Országos ülésben és még ezen napnak estvéjén Kerületi ülésben is folytattattak volna, végre e' hónap' 2-dikán a' 220-dik ülésben bévégződván, ugyan ezen ülésben az a' 219-dik ülésben tétetett jóvallat: hogy, mivel a' két Tábláknak megegyezése végre nem hajtathatott, egyedül tsak a' Tudományok' Magyar Akadémiájának felállítatására nézve készítették Felírás, megerőssített.

„Midőn az ezen tárgyat illető tanácskozások a' Mágnessok' táblájánál folytattatnának, Nádorispány Ő Császári Fő Herczega azt a' nagy lelkü ajánlást tette, hogy ezen Akadémia' alapjának megfundaltatására, maga Ő Cs. Fő Herczega is, 10,000 Forintokat ajánl Conventziós pénzben, melly nagy lelkűségben követték Ő Cs. Fő Herczegét az itt következő Fő Méltóságok is, t. i: —

„Nagy-kegyelmességű Batthyány Filep Ő Herczega 50,000 —

„Az Ország' Tárnokmestere Gróf Cziráky Antal Ő Excellenciája 3000 —

„A' Wessprémi Fő Tisztelendő Püspök Kopácsy Jó'sef Ő Nagysága 2000 — és

„Nagy-méltóságú Busini Gróf Keglevich János Úr, N. Bars Vármegye' Fő Ispánya 6000 forintokat, mindnyájan Conventziós pénzben, ajánlottak.“

„Mind ezeknek végződése után elegyes ülést tartottak a' két Táblák, melyben az előre véghez ment megegyezéshez képpent a' Toldalék-Nehézségek' rendbeszedett kidolgoztatása felolvastatott 's megfontoltatott, hogy egy alázatos Felírásban Ő Felségének elejibe terjesztessék.

„Hasonló elegyes tanácskozást tartottak a' két Táblák a' 220-dik Ülésnek végén is két új Felséges Resolútióknak közönségessé-tétetődéssekre nézve, mellyeknek egyike Április 18-dikáról szollván, a' Mártzius' 24-dikén az Adozásra nézve Ő Felsége elejibe terjesztetett Megköszönő alázatos Felírásra, a' másik pedig, Április' 20-dik napjáról, az Országos Összeirattatásra nézve a' 7-dik Tzikkelyen a' Rendektől jóvalltatott módosittatásoknak helybehagyására nézve, adatott-le; a' mellyek nagy megegyezésnek és köszönetnek nyilatkoztatásával fogadtatván, nyomtatás alá adattattak.

P o s o n y b a n ismét elragadá az Ország Rendjeinek egyikét a' könyörülni nem tudó halál. Áprilisnek 29-dikén t. i. kimúlt az élők közzül Királyi Tanácsos 's Királyi Tábla' Assessora Sz. András Ms. Horváth Tamás Úr életének 54-dik esztendejében. E' hónap' 1-ső napján ment véghez utolsó megtiszteltetése illő fényes halotti pompával, számos Rendeknek és sok más híveknek tisztelet-tételével.

Folytatása az Ápril. 11-dikén leadatott Felsőleges Királyi
Resolúciónak.

17. Cum illa quae circa pias Fundationes, item quoad praeferentem regulationem et dotationem Parochiarum utriusque Ritus Catholici, citra novum aggravium Aerarii, Dominiis Terrestrialibus, et Contribuentibus invitis imponendum tractant, caeteroquin in Elaborato Deputationis Regnicolaris in Ecclesiasticis suo loco occurrant, meritum hoc ibi assumendum fore. — 18. Siquidem Independentiam Camerae Hungaricae actu subsistere, vel eo solo satis clare pateat: quod sicut Camera Hungarica Repraesentationes suas nonnisi ad Suam Majestatem Sacratissimam dirigit, ita super iisdem benigna Resolutio Regia immediate per benigna Rescripta emanet, sicque disertae Legum, et signanter Articulorum 18. 1715. et 14. 1741. dispositioni semper satisfactum sit; Suam proinde Majestatem Sacratissimam deinceps quoque citatis Legibus declaratam Camerae R. Hungarico Aulicae: independentiam, legalemque activitatem benigne conservaturam esse. — 19. Rem montanam, Camerae Hungaricae caeteroquin a longiori tempore subordinatam esse; oeconomica regulatione, velut Suae Regali, etiam juxta Articulum 22. 1790/1 per Majestatem Regiam caeteroquin privato arbitrio reservata. — 20. Intuitu auri et argenti ad exteras oras non evehendi, alioquin positivas Leges jam exstare. Cum autem non tantum a longiori tempore Monetae ex Auro, et Argento, juxta disertas Leges; in Conventionali liga, et pondere cudantur, illarumque valor et bonitas per totam Europam integerrima fide polleat; verum etiam in futurum non alia, quam, quae ad justam ligam exacta est moneta, ex Auro Argentoque cudenda sit; hinc desideria Dominorum Statuum et Ordinum hac in parte per factas eatenus Altissimas dispositiones expleta esse. — Cumque ad praesentem Auri et Argenti massam excudendam, in Hungaria existentes Monetariae Domus abunde sufficient, Budae similium erectionem prorsus superfluum fore; atque tum ideo, cum etiam illo ex obtutu, desiderio Dominorum Statuum et Ordinum eatenus manifestato deferri nequire, quod illa cum notabilibus, quas structura Aedium, atque Machinarum deposceret expensis, connexa esset, quarum summam oportet esse parsimoniam. — Interim quemadmodum Tavernicorum Regalium Magistri activitatem, et Jurisdictionem, ad sensum Articuli 12. 1741. Majestas Sua Sacratissima salvam esse vult; ita ad contestandam suam in vota Dominorum Statuum et Ordinum propensionem, Altifata Sua Majestas Sacratissima, eas sua via dispositiones clementer factura est: ut Monetae Insignibus et Imaginibus Articulo 48. 1550. designatis, veteri more Hungariae cudantur. — 21. Inhypothecationem Fodinarum Hungaricarum, quae pro securitate Mensae Schedarum, per altissimam Resolutionem ddo 1. Junii 1816. enunciata est, neutiquam ad Fodinas ipsas, quarum inalienabilitas per disertae Leges sufficienter munita est; verum ad illarum duntaxat proventus, super quibus Majestati Regiae libera dispositio competit, extensam fuisse. Ast hanc quoque praeadducta in forma, cum nullo seu Legum, seu Jurium Regni praejudicio conjunctam inhypothecationem, jam a longiori tempore penitus cessasse, et quia praedictum Institutum plena firmitate pollens, propriis viribus sufficienter tectum est, in nulla amplius forma subsistere. — 22. Circa pecuniam Chartaceam, in cursu existentem, Suam Majestatem Sacratissimam ad ea se provocare, quae in benigna Resolutione Regia ddo. 21. Martii a. c. Dominis Statibus et Ordinibus quoad amortisationem

pecuniae Chartaceae, et quoad imminens illud exoptatum temporis momentum, quo Mon. Conv. unica in legali circulatione futura est, ea occasione uberius declari jussit, dum annutum suum impertiri dignata est; ut in regulandis mutuis Privatorum Correlationibus Conventionalis Moneta pro basi assumatur. — 23. Quod Apochas, Mensae Argentariae attinet: ad has acceptandas caeteroquin neminem cogi, et neque in posterum unquam coactionem locum esse habituram. Et quemadmodum cum Constitutionali Regnicolarum, illas acceptare volentium, libertate conciliari nequiret, si facultas illis utendi supprimeretur: ita in dubium vocari haud posse, quod Apochae hae, quae pleno Credito gaudentes, omni tempore in paratum aes converti possunt, et in omnibus Aerario Regio praestandis Solutionibus, qua Moneta Conventionalis, acceptantur, multum omnino conferant, ut cum commodis Privatorum, etiam Commercium et industria Nationalis efficaciter foveatur et promoveatur. — 24. Quantum frequentationem Exterarum Universitatum et Academiarum, per individua Augustanae et Helveticae Confessionis addicta attinet: Suam Majestatem Sacratissimam antelatis Individuis accessum ad easdem, ea Lege clementer admittere, ut singulus Exteras Universitates vel Academias adire cupiens; scopo impetrandi, via Consilii Locumtenentialis Regii, altissimi indultus, super morali Characterem suo, rectaque sentiendi et cogitandi ratione, fidedignis Testimoniis: tam concernentis Jurisdictionis, quam et respectivae suae Superintendentiae semet legitimare teneatur, et indultu obtento, semet Passualibus caeteroquin ad certum locum et tempus restringendis, praescripta via provideat. — 25. Quod demissum Postulatum Dominorum Statuum et Ordinum quoad Linguae Hungaricae culturam, et erigendam Eruditam Societatem Hungaricam concernit: Suam Majestatem Sacratissimam benigne annuere, ut Societas Erudita Hungarica erigatur, et de erigendo hocce Instituto Articulus quoque condatur. Scopo autem eo, ut hoc Institutum consistentiam nancisci possit; opportunum fore, ut quam primum membra ejusdem coaluerint, Fundusque sufficiens e spontaneis oblatis conflatus fuerit, eadem Societas institutionis Suae Planum et Statuta, viribus et mediis suis attemperanda elaboret, et Suae Majestatis Sacratissimae Sanctioni substernat. — 26. Cum omnis in propagatione Linguae Patriae coactio abesse debeat: altefatam Suam Majestatem Sacratissimam Dominis Statibus et Ordinibus declarari benigne jussisse: quod quemadmodum procurandum praexistentium, circa Culturam Linguae hujus Legum effectum sibi curae habet; ita benigne una admittat, ut Planum propagandae Linguae Patriae, et ulteriora congrua media, quae caeteroquin rem institutionis, et administrationis publicae contingunt, una cum respectivis Deputationalibus Elaboratis ad praescriptum Articuli 67. 1790/1 pertractentur, et subin altissimae Resolutioni Regiae substernantur. — 27. Suam Majestatem Sacratissimam etiam in eo demissis votis Dominorum Statuum et Ordinum benigne deferre: ut Nomina illorum, qui fine promovendae Nationalis Culturae varii generis oblata fecerunt, Legum Tabulis inserantur. — 28. Quae Domini Status, et Ordines quoad Bona, Collationi Regiae obnoxia, in sua demissa Repraesentatione adducunt, erga haec Suam Majestatem Sacratissimam sequentia benigne declarare: usum nempe conferendorum, Donatione quoque mixta mediante Bonorum, ad Sacram Regni Coronam devolutorum, non modo vetustis, set et recentioribus niti Legibus: altefatam autem Suam Majestatem Sacratissimam recentioribus quoque temporibus bene meritos Donatione pura praemiasse, atque in genere in Collatione Bonorum, etiam Meritorum, per Impetrantes pro

ratione Status et Conditionis, diversis titulis, de Rege et Regno sibi comparatorum, benignam habuisse reflexionem, ex ipso contextu Donationalium Litterarium, ad rationem concernentium impetrantium expeditarum, abunde patere; factoque hoc Majestatem Suam Sacratissimam menti Legum, signanter Articuli etiam novellaris 36. 1790/1 satisfecisse, supremoque Jure suo Regio, in Titulo 3. 13. et 21. Partis I. Articulo item 26. Decreti III. Regis Uladislai 1498. et 1504. 10. declarato usam fuisse. Proinde sicut hucdum, ita deinceps quoque Suam Majestatem Sacratissimam clementer provisuram esse, ut qui se meritis de Rege et Regno comparatis distinxerint, collatione etiam Bonorum pro re nata praemientur. — 29. Intuitu eorum, quae D. SS. et OO. circa anonymas Delationes adducunt, Suam Majestatem Sacratissimam benigne declarare: meriti istius intuitu, in provocatis Articulis 18. 1790/1. item 5. 1805. sufficientem adesse provisionem, atque Altefatam Suam Majestatem Sacratissimam benigne curaturam, ut Legum illarum dispositioni satisfiat. — 30. Erga illud Dominorum Statuum et Ordinum Postulatum, quod Circa Lustram et Exercitiationem Nobilium, fundamento benignarum Propositionum Regiarum, sub Regni Comitii Anno 1807. puncto 3. contentarum ad ferunt, atque fine proponendae ulterioris provisionis Deputationem Regnicolarem exmitti petunt: quantumvis situs actualis exterorum negotiorum ab illo, qui eorum discrimine suo sollicitudinem, curasque Suae Majestatis Sacratissimae, causa anteventorum gravium periculorum, provide exposcebat, longe differat; hincque auxiliante Deo, malitia praesentium temporum provisionem similem Lustrae et Exercitiationis Nobilium minus necessariam redderet, benignae tamen annuere Suam Majestatem Sacratissimam, ut praemisso fine Deputatio Regnicolaris exmittatur, Relationem futuris Comitii praestitura. — 31. Quantum ad Velites Anno 1813. pro exigentia emergentis illo momento summae necessitatis, plena cum fiducia erga magnanimam Gentis indolem desideratos, et per Jurisdictiones Regni, omni etiam cum promptitudine et alacritate statutos, Suam Majestatem Sacratissimam Constitutionali Nobilitatis Obligationi, relate ad defensionem Regni, nulla in parte derogare voluisse, atque ab illis, quae tunc salutis Reipublicae ratio inevitabilia reddidit, consequentiam ad alios legalem provisionem deposcentes casus, nectendam non esse. Velites autem illos Suae Majestatis Sacratissimae expectationi pro gloria Gentis Hungariae strenue ac insigniter respondisse, non potest non cedere ipsis etiam Dominis Statibus et Ordinibus in perennem, et pergratam decretorii illius temporis memoriam. — 32. Denique Suam Majestatem Sacratissimam recentioris etiam benignae affidationis in Articulo 9. 1790/1. contentae, probe memorem saepius, quantum aliarum Ditionum suarum, Regiminis curae, temporumque adjuncta admiserint, longius etiam in gremio Regni, una cum Augusta Familia sua morari; huicque desiderio Dominorum Statuum et Ordinum Regni Suam Majestatem Sacratissimam, dum id opportune fieri potuerit, lubenter delaturam esse. In reliquo Summefata Sua Majestas Caesareo-Regia Apostolica Iisdem Dominis Statibus et Ordinibus Regni Gratia sua Caesareo-Regia Clementissime ac jugiter propensa manet. Per Sacram Caesareo-Regiam Apostolicam Majestatem Vienna die 11. Mensis Aprili Anno 1827. Ignatius Márkus. m. pr.